

XVI

NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 6,30-34*22.07.2018

Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na pustkowie i wypocznijcie nieco». Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odpłynęli więc łodzią na pustkowie, osobno. Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich wyprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce niemające pasterza. I zaczął ich nauczać o wielu sprawach.

Ewangelie ukazują Jezusa w ciągłym ruchu, nauczającego i uzdrawiającego bez wytchnienia. O ile On wydaje się nie potrzebować odpoczynku, o tyle potrzebują go jego uczniowie. Jezus dostrzega to i nakazuje im udać się na miejsce pustynne na "małą pauzę". Miejsce pustynne to takie, które sprzyja byciu ze sobą oraz z Bogiem. To pierwsza wskazówka, jak według Jezusa efektywnie odpoczywać: w gronie duchowo bliskich oraz blisko Pana. Od jednego, jak pokazuje swoim przykładem Jezus, odpoczynku nie ma: od bycia odpowiedzialnym i kochającym przewodnikiem dla innych. Na widok porzuconych i niemających pasterza tłumów Jezus rezygnuje z czasu dla siebie. Syn Boży jest Pasterzem .

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Kiedy i dlaczego szukam Chrystusa?

Do wykonania: Codziennie poświęcę kilka minut na słuchanie tego, co Chrystus chce mi powiedzieć.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

23.07 (poniedziałek) Święto św. Brigidy, zakonnicy, patronki Europy (ur. 1303, zm. 23 lipca 1373 w Rzymie). Była przykładną żoną i matką. Pochodziła ze znakomitej rodziny, skoligaconej z dynastią królewską panującą w Szwecji. Ojciec Birger Persson był sędzią i należał do najznacześniejszych osób w państwie. Mimo bogactw i pozycji, najgorliwiej kultywowaną rodową

tradycją była... świętość. Z dumą wspominało koligacje ze św. Erykiem, patronem Szwecji, bądź ciotką Brygidy, bł. Ingrid ze Skennige, która założyła pierwszy klasztor dominikanek w swojej ojczyźnie. Żywoty i kroniki podają, że już w dzieciństwie mała szlachcianka miała wizję ukrzyżowanego Chrystusa. Wtedy też zapewniła Tego, z którym rozmawiała, że chce miłować tylko Jego. Papież św. Jan Paweł II ogłosił 1 października 1999 r. św. Brygidę, wraz ze św. Katarzyną ze Sieny i św. Edytą Stein, współpatronką Europy.

24.07 (wtorek) Wspomnienie św. Kingi, dziewicy. Kinga, zwana też Kunegundą, żyła w XIII w. Była córką węgierskiego króla Beli IV, a jej małżeństwo z księciem Bolesławem Wstydlwym odnowiło dawny sojusz Piastów małopolskich z dynastią Arpadów. Potrafiła łączyć głębokie życie modlitwy z troską o rozwój społeczny kraju nękanego przez najazdy Tatarów. Po śmierci męża założyła najsłynniejszy w Polsce klasztor klarysek w Starym Sączu, do którego sama wstąpiła. Była też inicjatorką kanonizacji biskupa Stanisława i pokryła koszty związane z procesem w Rzymie. Sławę świętości Kingi ogłosił w 1690 r. papież Aleksander VIII – co było wówczas równoważne z beatyfikacją. Kanonizował ją św. Jan Paweł II 16 czerwca 1999 r. w Starym Sączu.

25.07 (środa) Święto św. Jakuba, Apostoła. Święty Jakub Apostoł zwany był Mniejszym lub Młodszym. Urodził się jako syn Alfeusza i Marii, która mogła być albo siostrą św. Maryi – ponieważ u Żydów i Rzymian siostrom nadawano takie same imiona – albo Świętego Józefa oraz bratem Judy Tadeusza. Obydwu braci nazywano „braćmi Pana”. Św. Jakub pochodził z Nazaretu. Ponieważ Jakub był apostołem, zajmował szczególną pozycję w jerozolimskiej wczesnochrześcijańskiej wspólnoty. Według św. Pawła Jakub był świadkiem Zmartwychwstania Jezusa. Nazywany jest „filarem Kościoła”. Zgodnie z tradycją, był pierwszym biskupem Jerozolimy, po opuszczeniu jej przez św. Piotra, i brał udział w soborze jerozolimskim – tzw. Soborze Apostolskim – który miał miejsce około 50 roku, pełniąc tam znaczącą rolę gospodarza. Euzebiusz i Hegezyp – historycy – uważają, że Jakub był bardzo szanowany przez Żydów. Nazywany był przez nich „Jakubem Sprawiedliwym”. Tradycja uważa go za autora listu noszącego jego imię.

26.07 (czwartek) Wspomnienie Joachima i Anny, rodziców Maryi. Bardzo dawna tradycja przekazała nam imiona rodziców Najświętszej Maryi Panny, którzy „w swoim czasie i konkretnej sytuacji historycznej byli bezcennym ogniwnem w planie zbawienia ludzkości”. Za ich pośrednictwem przyszło do nas błogosławieństwo, które Bóg obiecał kiedyś Abrahamowi i jego potomstwu, gdyż przez ich Córkę otrzymaliśmy Zbawiciela. Św. Jan Damasceński twierdzi, że znamy ich z dzięki ich owocowi. Wielkim owocem, który przynieśli ludzkości, jest Najświętsza Maryja Panna. Anna poczęła Ją w swoim łonie jako przeczystą i niepokalaną. „O, przepiękna dziewczynko, spośród wszystkich najmilsza! O, Córkko Adama i Matko Boża! Błogosławione wnętrze i łono, z którego wyszła! Błogosławione ramiona, które cię nosiły, usta, które miały przywilej Cię całować...!” Św. Joachima i św. Annę spotkało ogromne szczęście, ponieważ mogli pielęgnować i mieć w swoim domu Matkę Bożą. Ileż łask musiał im zesłać Pan! Św. Teresa od Jezusa, która zakładane przez siebie klasztory oddawała zwykle opiece św. Józefa i św. Anny, twierdziła: „Miłosierdzie Boże jest tak wielkie, że nigdy nie przestanie sprzyjać domowi swojej chwalebnej babki”. Od tych świętych małżonków pochodzi bezpośrednio w linii żeńskiej Jezus.